

Det skal hedde: „Meerudgiften 35 Rd. 46 f. billiges.“ — Forøvrigt skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa en Omstændighed i Anledning af den meget udførlige Discussion, der har fundet Sted, angaaende hvilke Overskridelser der af Statsrevisionen bør gjøres Indstilling om til Rigsdagen, og med Hensyn til hvilke den skal indlade det. Jeg skal da tillade mig at bemærke, at der vel kan synes at være en temmelig stor Afvigelse i den Opfattelse, der fra flere ærede Medlemmers Side har fundet Sted, fra Statsrevisionens Opfattelse derom, men i Virkeligheden er det dog meget muligt, at ogsaa flere af Statsrevisorerne have opfattet Spørgsmaalet paa samme Maade, som det er skeet her, naar flere af de ærede Medlemmer have anket over, at Statsrevisionen i flere forskjellige Punkter har gjort Indstilling. De Herrer, der have fulgt de Forhandlinger, der tidligere have fundet Sted over Revisionsberetningerne, ville erindre, at i de første Aar indstillede Statsrevisionen ikke saadanne Udgifter, om hvilke det var givet, at Regjeringen var nødt til at gjøre dem, selv om ikke en Udgift i dette Omfang var forudsat i Finansloven. Statsrevisionen ansaae sig forpligtet til at gjøre opmærksom paa saadanne Meerudgifter og troede, at derved var Alt opnaaet, hvad der billigt kunde fordres, hvorimod man ansaae det for ubilligt og uhensigtsmæssigt, eller hvilket andet Udtryk jeg nu skal bruge, at gjøre en bestemt Indstilling derom. Nu er det, at jeg vil bede de ærede Landstingsmænd bemærke, at det er ikke Statsrevisionen, der har forandret denne Fremgangsmaade, men at den ligefrem er bleven tvungen ind derpaa af Rigsdagen, idet der i saadanne Poster i de tidligere Statsrevisionsberetninger, hvor der ikke af Revisionen var gjort nogen Indstilling, er af Rigsdagen gjort den Forandring, at der skulde skee Afstemning om disse Punkter. Jeg skal naturligvis ikke indlade mig paa i dette specielle Tilfælde at høre mig om, hvorvidt der har

været nogen Anledning for Revisionen eller ikke til i dette Spørgsmaal at adoptere Rigsdagens Mening; min Mening som privat Medlem af Landstinget om dette Punkt vil jeg have mig forbeholdt.

Formanden: Da der saaledes fra en af de her i Salen tilstedeværende Statsrevisorer's Side er erklæret, at Ordet „indstilles“ i denne Antegning er en Trykfeil, men at det skal hedde: „det indstilles: Meerudgiften, 35 Rd. 46 f., billiges“, saa antager jeg, at der Intet vil være til Hinder for at foretage denne Rettelser. Dersom Mindretallets Forslag, at denne Indstilling skal udgaae, ikke finder Thingets Billigelse, maatte der i alt Fald til tredie Behandling foretages en Forandring af dette utvivlsomt urigtige Ord. Jeg tør vel saaledes med Thingets Samtykke forandre Ordet „indstilles“ til „billiges“, som den sidste ærede Taler httrede? (Ophold.) Jeg skal da gjøre det og bede de Herrer om at gjøre den samme Forandring i deres Exemplarer.

Ordføreren: Den ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Kreds (Andræ) har henledet Opmærksomheden paa, at der her i Forsamlingen er blevet brugt Ordet „Efterbevilling“, og han meente, at der herved let kunde optaae en Misforstaaelse af en meget alvorlig Natur. Det forekommer mig ikke, at nogen Frygt i saa Henseende kan være tilstede; idetmindste er den ikke tilstede hos mig. Jeg skal erindre om, at i det første Regnskab, som blev forhandlet her i Landstinget, var der brugt Ordet „bevilge“ i Statsrevisionens Indstilling, og at man i den Anledning henlebede Opmærksomheden paa den samme Betragtning, som den ærede Landstingsmand gjorde gjældende, at „bevilge“ ikke hensigtsmæssigt kunde bruges om de Beslutninger, som her tages om Regnskabsposterne, idet en Bevilling skulde indbefatte en Billigelse af hele den lovgivende Magt.